

(72)

-192

St-255/15

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
 PRIJEMNA PISARNICA

Ante Jukić, stečajni upravitelj

Majstora Radonje 12

10000 Zagreb

Trgovačkom sudu u Zagrebu

Amruševa 2/II

10000 Zagreb

Primljeno iz ruke-preko pošte, dne 26.11. 2018.
 Predato na poštu-obično, prep., dne 23.11. 2018.
 Pošta Zagreb 93821753!
 Broj primjeraka 1 priloga 1X5
 Primio [signature]

5. studenog 2018.

Predmet: St-255/15, stečajni dužnik bauMax d.o.o.
Zahtjev za isplatu tražbine stečajne mase

Dalibor Valinčić
 Odvjetnik/Attorney-at-Law

Ivana Lučića 2a
 HR - 10000 Zagreb
 T: +385 1 4925 476
 F: +385 1 4925 450
 dalibor.valincic@wolftheiss.com

in cooperation with

Wolf Theiss

Poštovani gospodine Jukiću,

Društvo INPROX Zagreb Sesvete d.o.o. (**Inprox**) je vjerovnik društva bauMax Zagreb d.o.o. (**bauMax**, koje je u međuvremenu brisano iz sudskog registra) u stečajnom postupku koji se nad dužnikom vodio pod brojem St -255/2015 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.

Za vrijeme trajanja stečajnog postupka, društvo bauMax je protiv društva Inprox pokrenulo dva postupka za izdavanje privremene mjere:

- i. postupak koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodio pod brojem Ovr-33/2107 temeljem prijedloga za izdavanje privremene mjere od 25. siječnja 2017. godine radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 3.543.183,15 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, i
- ii. postupak koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodio pod brojem Ovr-34/2107 temeljem prijedloga za izdavanje privremene mjere od 25. siječnja 2017. godine radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 3.619.389,97 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

U postupku koji se vodio pod brojem Ovr-33/17, rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 28. ožujka 2017. godine odbijen je prijedlog za izdavanje privremene mjere kao neosnovan i naloženo je društvu bauMax da naknadi društvu Inprox troškove postupka osiguranja u iznosu od 44.300,00 kn.

Protiv ovog rješenja društvo bauMax je izjavilo žalbu, koja je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 15. svibnja 2017. godine, broj PŽ-2919/2017-2 odbijena kao neosnovana i potvrđeno je prvostupanjsko rješenje. Time je postala pravomoćna odluka suda o dužnosti društva bauMax naknaditi društvu Inprox troškove postupka u iznosu od 44.300,00 kn.

U drugom postupku, koji se vodio pod brojem Ovr-33/17, rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 19. rujna 2017. godine utvrđeno je da je društvo bauMax povuklo prijedlog za izdavanje privremene mjere u tom postupku i odbijen je (izmijenjeni) prijedlog za izdavanje privremene mjere kao neosnovan. Posebnim rješenjem donesenim istoga dana sud je odbio zahtjev društva Inprox za naknadu troškova postupka.

Društvo Inprox je protiv tog rješenja uložilo žalbu i Visoki trgovački sud je svojim rješenjem od 1. prosinca 2017. godine, broj PŽ-7264/2017-2, preinačio ranije rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu i naložio društvu bauMax da naknadi društvu Inprox troškove postupka osiguranja u iznosu od 45.867,50 kn.

Društvo Inprox, stoga, kao vjerovnik stečajne mase ima dospjelu tražbinu u ukupnom iznosu od 90.167,50 kn.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 30. studenoga 2017. godine, poslovni broj St - 255/2015-188, dana je suglasnost stečajnom upravitelju za osnivanje pologa u iznosu od 1.500.000,00 kn na računu IBAN: HR9223900011300000460, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d., poziv na broj St-255/2015, radi osiguranja sredstava potrebnih za namirenje predvidivih obveza stečajne mase.

Budući da je društvo Inprox vjerovnik stečajne mase, čija je tražbina u iznosu od 90.167,50 kn utvrđena ranije navedenim rješenjima Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda, društvo Inprox podnosi ovaj zahtjev za isplatu njegove tražbine u iznosu 90.167,50 iz osnovanog pologa.

Tražbinu društva Inprox je potrebno platiti na račun društva otvoren kod Raiffeisenbank Austria d.d., IBAN: HR7424840081101754796.

INPROX Zagreb Sesvete d.o.o.

po punomoćniku

ODVJETNIK
DALIBOR VALINČIĆ
Dalibor Valinčić, odvjetnik
Ivana Lučića 2a/19, ZAGREB

Popis priloga

- Prilog 1 Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 28. ožujka 2017. godine, poslovni broj Ovr-33/17
- Prilog 2 Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 15. svibnja 2017. godine, poslovni broj Pž-2919/2017-2
- Prilog 3 Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 19. rujna 2017. godine, poslovni broj Ovr-34/17
- Prilog 4 Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 1. prosinca 2017. godine, poslovni broj Pž-7264/2017-2
- Prilog 5 Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 30. studenoga 2017. godine, poslovni broj St -255/2015-188

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

PRIMLJENO
31-03-2017

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja bauMax Zagreb d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb, Škorpikova 11, OIB: 09126225915, koje zastupaju punomoćnici odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri, Zagreb, Smičiklasova 18, protiv protivnika osiguranja INPROX Zagreb Sesvete d.o.o. za trgovinu i usluge, Zagreb, Poljička 5/V, OIB: 28449669517, kojeg zastupa punomoćnik Dalibor Valinčić, odvjetnik u Zagrebu, Ivana Lučića 2a, radi osiguranja, 28. ožujka 2017.

riješio je

I./ Odbija se prijedlog predlagatelja osiguranja za određivanje privremene mjere osiguranja od 26. siječnja 2017. kao neosnovan.

II./ Odbija se kao neosnovan zahtjev predlagatelja osiguranja za naknadu troškova postupka osiguranja.

III./ Nalaže se predlagatelju osiguranja naknaditi protivniku osiguranja troškove postupka osiguranja u iznosu od 44.300,00 kn.

Obrazloženje

Predlagatelj osiguranja je 26. siječnja 2017. podnio prijedlog za izdavanje privremene mjere radi osiguranje novčane tražbine prema protivniku osiguranja, u iznosu od 3.543.183,15 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, istaknute u protutužbenom zahtjevu povodom kojeg se postupak pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-219/2016 (parnica spojena radi zajedničkog raspravljanja s parnicom koja se vodi pod poslovnim brojem P-1998/15). Predlaže odrediti privremenu mjeru kojom će se naložiti Financijskoj agenciji da, protivniku osiguranja ili trećoj osobi po njegovom nalogu, uskrati isplatu novčanog iznosa za koji je mjera određena kao i da poduzima bilo kakve radnje radi naplate ovog iznosa te da se uskraćeni iznos deponira na poseban račun, a koja mjera ima trajati do pravomoćnog okončanja ovosudne parnice koja se vodi pod poslovnim brojem P-1998/15.

U prijedlogu ističe da je protivnik osiguranja raspolagao nekretninama koje je imao u svojem vlasništvu, pobliže određenima u prijedlogu, na način da je vlasništvo u zemljišnim knjigama prenio na društvo Tokić d.o.o. Tvrdi da protivnik osiguranja nakon ovako izvršenog raspolaganja svojom imovinom nema druge značajnije imovine. Osim toga tvrdi da se, obzirom je glavna djelatnost protivnika osiguranja upravo promet nekretninama, osnovano može zaključiti da protivnik osiguranja neće vršiti daljnje poslovanje obzirom je predmetne nekretnine, a posredstvom kojih je temeljnu djelatnost obavljao, prodao trećoj osobi. Uz navedeno ističe i da je osnivač protivnika osiguranja strana pravna osoba. Temeljem iznesenog smatra da je razvidno da postoji opasnost da će protivnik osiguranja, obzirom više ne vrši svoju osnovnu djelatnost, novčana sredstva koje posjeduje i koja je ostvario prodajom predmetnih nekretnina, isplatiti osnivaču, stranoj pravnoj osobi i da stoga predlagatelj osiguranja neće biti u mogućnosti namiriti svoju tražbinu osiguranje koje predlaže.

U odgovoru na prijedlog za određivanje privremene mjere protivnik osiguranja tvrdi da nisu ispunjene pretpostavke za određivanje predložene privremene mjere, jer da protivnik osiguranja svojim ponašanjem ne dovodi u opasnost mogućnost namirenja tražbine čije se osiguranje predlaže.

Ističe kako je njegova djelatnost poslovanje nekretninama, koje podrazumijeva, osim stjecanja i upravljanja i prodaju nekretnina te da se stoga, iz poduzetog raspolaganja na koje ukazuje predlagatelj, ne može izvoditi zaključak o prestanku protivnika osiguranja s poslovanjem. Tvrdi da raspolaganje nije poduzeto s namjerom ugrožavanja mogućnosti naplate predlagateljeve tražbine. Nadalje, ističe da je, nakon raspolaganja imovinom na koje predlagatelj ukazuje, temeljni kapital protivnika osiguranja povećan za nešto više od 10 milijuna kuna, uplatom izvršenom u gotovom novcu, da isti i dalje redovito posluje i uredno izvršava svoje obveze pa stoga da nema opasnosti nemogućnosti naplate predlagateljeve tražbine.

Ocijenivši sve priložene dokaze, ovaj je sud utvrdio da je prijedlog za određivanje privremene mjere neosnovan.

Prema odredbi čl. 344. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16 dalje: OZ) privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

Navedene pretpostavke moraju biti ostvarene kumulativno, odnosno predlagatelj mora učiniti vjerojatnim postojanje svoje tražbine i opasnost da će protivnik osiguranje ostvarenje tražbine spriječiti ili znatno otežati time što će svoju i imovinu otuđiti ili na drugi način njome raspolagati.

Iznimno, predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz citirane odredbe st.1. čl. 344. OZ-a, ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu. Nadalje, iznimka je predviđena i odredbom st.3. istog članka, jer se predmnijeva da opasnost postoji, dakle predlagatelj je ne mora dokazivati, ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.

U konkretnom slučaju nema mjesta primjeni rečenih zakonskih iznimaka. Predlagatelj i ne tvrdi da bi određivanjem predložene mjere protivnik pretrpio samo neznatnu štetu. Nadalje, iako predlagatelj ukazuje da je osnivač protivnika osiguranja strana pravna osoba, iz njegovih navoda ne proizlazi da bi se predmetna tražbina imala ostvariti u inozemstvu, jer je protivnik osiguranja, iz čije se imovine tražbina ima namiriti, postojeći domaći pravni subjekt.

U odnosu na pretpostavku postojanja predlagateljeve tražbine, koju je dostatno učiniti vjerojatnom, valja uzeti u obzir predmete međusobnih zahtjeva stranaka istaknutih u parničnom postupku koji je u tijeku.

Parnični postupak koji se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-1998/15 pokrenut je po tužbi od 31. srpnja 2015., ovdje protivnika osiguranja kao tužitelja, protiv ovdje predlagatelja osiguranja kao tuženika. Predmetnom tužbom, uređenom tijekom postupka, ovdje protivnik osiguranja predlaže utvrditi osnovanom njegovu tražbinu, koju je u stečajnom postupku koji se vodi nad ovdje predlagateljem osiguranja osporio njegov stečajni upravitelj, i to u iznosu od 15.749.242,53 kn, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda. Tražbina se temelji na obvezi naknade štete kao posljedice prijevremenog raskida ugovora o zakupu, a za nastanak koje štete da je odgovoran ovdje predlagatelj osiguranja. Naime, ovdje protivnik osiguranja kao zakupodavac i ovdje predlagatelj osiguranja kao zakupnik da su imali sklopljen ugovor o zakupu nekretnina kojeg je zakupodavac prijevremeno raskinuo zbog razloga za koje odgovara zakupnik. Zakupnik je u međuvremenu vratio predmete zakupa zakupoprimcu te je stečajni upravitelj zakupnika djelomično priznao tražbinu koju je zakupodavac prijavio u stečajnom postupku, i to po osnovi naknade za korištenje predmeta zakupa u razdoblju od prestanka plaćanja zakupnine do povrata predmeta zakupa (u iznosu od 4.106.650,73 kn).

U odgovoru na tužbu ovdje predlagatelj osiguranja osporio je osnovanost ovako istaknutog tužbenog zahtjeva. Tvrdi, u bitnome, da zakupodavac nije imao valjanih razloga za raskid predmetnog ugovora o zakupu i da stoga ne postoji odgovornost zakupoprimca za naknadu štete koja bi nastala zbog prijevremenog raskida ugovora, kako to zakupodavac tvrdi. Osim toga, smatra kako predmetni ugovor o zakupu ne predviđa obvezu zakupnika na naknadu štete zakupodavcu za slučaj prijevremenog raskida. Nadalje, spori i visinu postavljenog zahtjeva za naknadu štete.

Ističe da je zakupnik zakupodavcu, u skladu s obvezama preuzetim predmetnim ugovorom o zakupu, uplatio u svrhu osiguranja polog u iznosu od 7.649.833,87 kn te da je zakupodavac ovaj iznos dužan vratiti, obzirom je ugovor prestao. S ovim potraživanjem zakupnika prema zakupodavcu izvršen je prijeboj potraživanja zakupodavca prema zakupniku, a po osnovi njegove tražbine priznate u stečajnom postupku po osnovi naknade za korištenje predmeta zakupa, u iznosu od 4.106.650,73 kn. Stoga, protutužbom, podnesenom 14. siječnja 2016., traži povrat preostalog dijela pologa, u iznosu od 3.543.183,13 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od primljene uplate.

U odgovoru na protutužbu ovdje protivnik osiguranja ističe kako zahtjev za povrat preostalog dijela pologa nije osnovan. Prije svega, smatra da se, do okončanja parnice o zahtjevu za naknadu štete zbog prijevremenog raskida, nisu ispunili uvjeti predviđeni predmetnim ugovorom o zakupu za povrat pologa, jer da zakupnik nije podmirio svoje obveze iz predmetnog ugovora i zakupu, odnosno nije naknadio štetu koju je prouzročio zakupniku. Osim toga, obzirom je zakupodavac prilikom prijave svoje tražbine u stečajnom postupku, a po osnovi naknade štete za koju smatra da ju je dužan naknaditi zakupnik, izjavio prijeboj

međusobnih tražbina, smatra da osnovanost protutužbenog zahtjeva za povrat pologa ovisi o osnovanost tužbenog zahtjeva radi naknade štete.

U parnici koja se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-1998/15 doneseno je procesno rješenje o razdvajanju postupka u odnosu na protutužbu, koja je parnica razdvojena i vodi se pod poslovnim brojem P-219/16, te je daljnjim procesnim rješenjem određeno spajanje potonje parnice na parnicu koja se vodi pod poslovnim brojem P-1998/15, radi zajedničkog raspravljanja. Do podnošenja predmetnog prijedloga za osiguranje raspravljanje u navedenim parnicama došlo je do faze u kojoj je zaključen prethodni postupak. Ročište za glavnu raspravu, određeno za 4. srpnja 2016., a na kojem su trebali biti saslušani svjedoci predloženi radi utvrđivanja okolnosti vezanih uz osnovanost istaknutog tužbenog zahtjeva, dakle zahtjeva radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine radi naknade štete, odgođeno je na prijedlog ovdje protivnika osiguranja.

Ocjenjujući vjerojatnost postojanja tražbine čije se osiguranje predlaže, a imajući prethodno izneseno u vidu, sud polazi od odlučnih činjenica koje među strankama u ovim postupcima nisu sporne.

Naime, nije sporno da su ovdje predlagatelj osiguranja, kao zakupnik i ovdje protivnik osiguranja kao zakupodavac sklopili ugovor o zakupu od 17. prosinca 2009., koji je ugovor u međuvremenu prestao te je predmet zakupa vraćen zakupodavcu. Nije sporno da je, sukladno obvezi preuzetoj predmetnim ugovorom (čl. 10. Ugovora o zakupu od 17. prosinca 2009.), zakupnik platio zakupodavcu polog u iznosu od 7.649.833,87 kn, koji iznos služi kao osiguranje za sve zahtjeve iz ugovora, uključujući i naknadu štete, a koji je polog zakupodavac bio dužan vratiti zakupniku u roku od osam tjedana nakon povrata predmeta zakupa i podmirenja svih potraživanja iz ugovora. Nije sporno da je izvršen prijeboj međusobnih potraživanja na način da je potraživanje zakupnika prema zakupodavcu s osnova povrata ovog pologa prebijeno s potraživanjem zakupodavca prema zakupniku s osnova njegove tražbine priznate u stečajnom postupku po osnovi naknade za korištenje predmeta zakupa, u iznosu od 4.106.650,73 kn. Nadalje, nije sporno da preostali dio pologa, u iznosu od 3.543.183,15 kn, povrat kojeg je predmet protutužbenog zahtjeva i tražbina čije se osiguranje predlaže, zakupodavac nije vratio zakupniku.

Sporno je postoji li obveza povrata ovog iznosa obzirom na isticanje zakupodavčevog potraživanja po osnovi naknade štete zbog skrivljenog raskida predmetnog ugovora o zakupu i prijeboja međusobnih potraživanja. Dakle, među strankama je sporna osnovanost tražbine čije se osiguranje predlaže.

Imajući u da je zakupodavčevo potraživanje prema zakupniku, prijavljeno u stečajnom postupku po osnovi naknade štete proizašle iz predmetnog ugovora o zakupu, stečajni upravitelj osporio, te je zakupodavac pokrenuo parnicu radi utvrđenja osnovanom ove osporene tražbine, koja parnica je tek u početnom stadiju raspravljanja i tek predstoji izvođenje dokaza o osnovanosti i visini ovog potraživanja radi naknade štete ocjena je ovog suda da je, u ovoj fazi raspravljanja o međusobno istaknutim zahtjevima stranaka, predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine istaknute u protutužbi, osiguranje koje se predlaže. Naime, nedvojbeno je da je predlagatelj osiguranja kao zakupodavac uplatio predmetni iznos kao polog radi osiguranja, dok je sporno njegovo pravo na povrat tako uplaćenog iznosa, koje pravo ovisi o uspjehu protivnika osiguranja da kao zakupoprimalac dokaže postojanje svoje tražbine stavljene u prijeboj, po osnovi naknade štete zbog raskida ugovora. Stoga je utvrđeno da je predlagatelj osiguranja, u smislu dokazivanja pretpostavki za

određivanje predložene privremene mjere iz citirane odredbe čl. 344. st.1. OZ-a, učinio vjerojatnom postojanje svoje tražbine osiguranje koje predlaže.

Međutim, ocjena je ovog suda da predlagatelj osiguranja nije dokazao postojanje druge kumulativne pretpostavke iz citirane zakonske odredbe čl. 344. st.1. OZ-a, odnosno postojanje opasnosti da će protivnik osiguranje ostvarenje tražbine spriječiti ili znatno otežati time što će svoju i imovinu otuđiti ili na drugi način njome raspolagati.

Među strankama nije sporno da je protivnik osiguranja raspolagao nekretninama, kako to predlagatelj tvrdi u svojem prijedlogu. Uvidom u zemljišnu knjigu koja se vodi za katastarsku općinu Sesvete Novo kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu – Zemljišnoknjižni odjel Sesvete, putem interneta, utvrđeno je da je predmetno raspolaganje poduzeto na temelju ugovora o kupoprodaji od 6. srpnja 2015., po osnovi kojeg je stjecatelj predmetnih nekretnina predbilježio svoje vlasništvo upisom provedenim istog dana (pod poslovnim brojem Z-2349/15), dok je predbilježbu opravdao upisom provedenim 3. kolovoza 2015. (pod poslovnim brojem Z-2659/15).

Predlagatelj osiguranja ne tvrdi da se prije podnošenja protutužbe obratio protivniku osiguranja radi ispunjenja tražbine. Nadalje, imajući u vidu da je protutužbu, u kojoj prema protivniku osiguranja ističe potraživanje osiguranje kojeg predlaže, predlagatelj osiguranja podnio 12. siječnja 2016., dakle više od godinu dana nakon što je protivnik osiguranja raspolagao svojom imovinom na prethodno opisani način, ne proizlazi da bi takvo raspolaganje imalo za cilj otežati ili onemogućiti naplatu tražbine predlagatelja osiguranja. Osim navedenog, sama činjenica da je protivnik osiguranja na opisani način otuđio dijelove svoje imovine ne znači da će podmirenje eventualne tražbine predlagatelja osiguranja biti onemogućeno ili znatno otežano. Predlagatelj osiguranja nije iznio činjenice niti predložio dokaze kojima bi potkrijepio tvrdnju da protivnik osiguranja nema druge imovine, izuzev one na kojoj se osiguranje predlaže, pa stoga nije učinio vjerojatnim da bi ostvarenje njegove tražbine bilo onemogućeno ili znatno otežano u slučaju raspolaganja sa sredstvima koje protivnik osiguranja ima na računima.

Navode predlagatelja da protivnik osiguranja više neće vršiti poslovanje i da će novčana sredstva koja posjeduje, a koja je ostvario predmetnom prodajom nekretnina, isplatiti osnivaču, stranoj pravnoj osobi, sud je ocijenio neosnovanima. Predlagatelj nije iznio činjenice niti predložio dokaze kojima potkrijepio ove svoje navode. Iz upisa provedenih u sudskom registru, koji se kod ovog suda vodi za protivnika osiguranja, razvidno je da je, pod poslovnim brojem Tt-16/27865-3 od 6. rujna 2016., proveden upis rješenja o povećanju temeljnog kapitala sa iznosa od 100.000,00 kn, za iznos od 10.136.400,00 kn, na iznos od 10.236.400,00 kn i to uplatom u novcu povećanog uloga za postojeći poslovni udjel jedinog člana društva.

Obzirom je ovo povećanje temeljnog kapitala uslijedilo više od godinu dana nakon što je protivnik osiguranja raspolagao svojom imovinom, na što ukazuje predlagatelj, ali i na visinu sredstava za koji je temeljni kapital povećan, ne proizlazi logičnim zaključak da protivnik osiguranja prestaje s poslovanjem.

Navodi predlagatelja da je osnivač protivnika osiguranja strana pravna osoba nisu odlučni jer ova činjenica, sama po sebi, nije u uzročnoj vezi s otežanjem mogućnosti naplate, a predlagatelj nije dokazao svoje tvrdnje da bi se osnivaču isplaćivala novčana sredstva protivnika osiguranja.

Valja ukazati, a obzirom na sadržaj privremene mjere određivanje koje se predlaže, da bi se, u situaciji da su ispunjenje zakonske pretpostavke za određivanje mjere, svrha osiguranja ostvarila nalogom bankama, putem Financijske agencije (a sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima), za uskratu isplate novčanog iznosa za koji se mjera određuje. Dakle, svrha osiguranja bi se ostvarila određivanjem mjere propisane odredbom čl. 345. st.1. točka 5. OZ-a, jer se provedbom takve mjere vrši zapljena sredstava po računima protivnika osiguranja za iznos za koji je mjera određena i tako se zaplijenjena sredstva mogu koristiti isključivo za namirenje osigurane tražbine. Stoga je suvišno i neosnovano predlagati i uskratu poduzimanja bilo kakve druge radnje, odnosno deponiranje uskraćenog iznosa na poseban račun.

Slijedom svega navedenog, utvrđeno je da predlagatelj nije dokazao da bi, bez određivanja predložene mjere ostvarenje njegove tražbine, koju jest učio vjerojatnom, bilo spriječeno ili znatno otežano zbog ugrožavajućeg postupanja protivnika osiguranja, pa je prijedlog za osiguranje sud odbio kao neosnovan.

Predlagatelju osiguranja, obzirom s prijedlogom za osiguranje nije uspio, ne pripada pravo na naknadu troškova, sukladno odredbi čl. 14. st.4. OZ-a pa je njegov zahtjev za naknadu troškova, nastalih u vezi s podnošenjem prijedloga za osiguranje, valjalo odbiti kao neosnovan.

Protivniku osiguranja je, primjenom odredbe čl. 14. st. 5. OZ-a, prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/2014, 118/2014 i 107/15, dalje Tarifa), priznat trošak za sastav odgovora na prijedlog za osiguranje, iznosu od 35.440,00 kn (Tbr. 11/1 Tarife), što uvećano za PDV od 25% iznosi 44.300,00 kn, naknada kojeg je naložena predlagatelju osiguranja.

U Zagrebu, 28. ožujka 2017.

Sutkinja:
Tina Šimović, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku 8 dana od primitka prijepisa rješenja. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pisano, putem ovog suda, u tri primjerka.

za točnost otpavka ovlaštenu službenik
Marija Lukić

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 7
U ZAGREBU
PRIMLJENO

18-05-2017

poštom ~~ne~~ neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba .....

PRIMLJENO

24-05-2017

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Raoulu Dubravcu, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja bauMax Zagreb d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb, Škorpikova 11, OIB 09126225915, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri, Zagreb, protiv protivnika osiguranja INPROX Zagreb Sesvete d.o.o. za trgovinu i usluge, Zagreb, Poljička 5/V, OIB 28449669517, kojeg zastupa punomoćnik Dalibor Valinčić, odvjetnik u Zagrebu radi osiguranja novčane tražbine određivanjem privremene mjere, odlučujući o žalbi predlagatelja osiguranja na rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-33/17 od 28. ožujka 2017., 15. svibnja 2017.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba predlagatelja osiguranja i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-33/17 od 28. ožujka 2017.

Obrazloženje

Prvostupanjski je sud odbio kao neosnovan prijedlog predlagatelja osiguranja radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 3.543.183,15 kn s pripadajućim kamatama na pojedine iznose određivanjem privremene mjere kojom se nalaže Financijskoj agenciji da protivniku osiguranja ili trećoj osobi uskrati isplatu novčanog iznosa za koji je određena privremena mjera, a koji je nalog proveden danom dostave rješenja banci te se uskraćen iznos deponira na poseban račun. Privremena mjera traje do okončanja parničnog postupka između stranaka te izjavljena žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Prema obrazloženju pobijane odluke stranke su se nalazile u poslovnom odnosu na temelju ugovora o zakupu nekretnina prema kojem je predlagatelj zakupnik, a protivnik osiguranja zakupodavac. Ugovor je prestao i predmet zakupa je vraćen protivniku osiguranja. Sukladno ugovoru predlagatelj je položio zakupodavcu polog u iznosu od 7.649.833,87 kn koji služi za osiguranje zahtjeva iz ugovora uključujući naknadu štete i koji je polog protivnik osiguranja bio dužan nakon prestanka ugovora vratiti predlagatelju, a nakon podmirenja svih

potraživanja iz ugovora. U stečajnom postupku nad predlagateljem osiguranja djelomično je utvrđena tražbina protivnika osiguranja u iznosu od 4.106.650,73 kn i taj je iznos prebijen s navedenim potraživanjem s osnove pologa, a u preostalom iznosu je osporena tražbina te je protivnik osiguranja podnio tužbu radi utvrđenja osporene tražbine u kojem predmetu još nije okončana parnica. Predlagatelj je podnio protutužbu u parnici koju je protivnik osiguranja pokrenuo i zahtijeva povrat preostalog pologa u iznosu od 3.543.183,15 kn kojeg predlaže osigurati u ovom postupku. Kako u navedenoj parnici još nisu provedeni dokazi radi utvrđenja osnovanosti i visine protivnikovog potraživanja radi naknade štete, sud je našao da je predlagatelj dokazao osnovanost svoje tražbine, ali je sporno njegovo pravo na povrat uplaćenog pologa koje ovisi o uspjehu protivnika osiguranja da dokaže postojanje svoje tražbine s osnove nastale štete kao posljedice raskida ugovora. Predlagatelj, međutim, nije dokazao postojanje opasnosti da će protivnik osiguranja ostvarenje tražbine spriječiti ili znatno otežati time što će svoju imovinu otuđiti ili na drugi način njome raspolagati. Nekretnine koje su se nalazile u vlasništvu protivnika osiguranja ovaj je prije pokretanja postupka već prodao, a predlagatelj nije predložio dokaze radi utvrđenja činjenica da protivnik osiguranja nema druge imovine osim novca na računu pa nije učinio vjerojatnim postojanje opasnosti propisane odredbom čl. 344. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ 112/12, 25/13, 93/14, dalje: OZ). Protivnikov temeljni kapital je prema podacima sudskog registra povećan u rujnu 2016. za više od deset milijuna kuna, a povećanje je uslijedilo nakon prodaje nekretnina uz vlasništvo protivnika osiguranja. Činjenica da je osnivač protivnika osiguranja strana pravna osoba nije od utjecaja na mogućnost naplate potraživanja.

Žalbom pobija rješenje predlagatelj osiguranja zbog svih zakonom dozvoljenih razloga i predlaže pobijano rješenje preinačiti u smislu žalbenih navoda odnosno ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak. U žalbi prihvaća shvaćanje prvostupanjskog suda o nužnosti kumulativnog postojanja dviju pretpostavki za određivanje predložene mjere osiguranja – postojanje tražbine i opasnosti da će se bez mjere osiguranja spriječiti ili otežati naplata tražbine. Ističe da je protivnik osiguranja društvo koje nema značajnije imovine osim nekretnina navedenih u prijedlogu za osiguranje. Djelatnost protivnik osiguranja je vezana za promet nekretnina, a što je vidljivo iz činjenice da stvarni vlasnici protivnika i povezanog društva imaju sjedište na istoj adresi u Zagrebu i da je jedini razlog osnivanja protivnika osiguranja bilo poslovanje nekretninom koja se nalazila u predlagateljevom zakupu koju je protivnik osiguranja prodao trećoj osobi, po shvaćanju predlagatelja osiguranja postoji opasnost da je upravo otuđenjem imovine protivnik onemogućio predlagatelja osiguranja u ostvarenju tražbine. Smatra nejasnim na koji će način protivnik osiguranja vršiti djelatnost za koju je osnovan bez nekretnine, a sredstva kojima je povećan temeljni kapital nisu dana društvu kao sredstva za rad pa ih član društva može odmah i iznijeti iz društva.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je u granicama razloga navedenih u žalbi čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku, („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 u daljnjem tekstu ZPP), u vezi s odredbom čl. 21. st. 1. OZ-a, i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

Pobijana odluka nije zahvaćena nekom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Odluku je moguće ispitati i sadrži

razloge o odlučnim činjenicama, ti razlozi nisu nejasni i proturječni, te ne postoji proturječnost između onog što se u razlozima pobijanog rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

Neosnovano žalitelj činjenicu prodaje svojih nekretnina dovodi u vezu s postojanjem subjektivne opasnosti kao jedne od pretpostavki za određivanje privremene mjere za osiguranje novčane tražbine. Radi se o tome da takva opasnost mora biti posljedica određenog ponašanja protivnika osiguranja, a ne objektivna. Ako se protivnik osiguranja doista i bavi prometom nekretnina onda bi to u redovnom tijeku stvari moglo značiti da neke nekretnine kupuje i prodaje. Ako bi nekretnine prodavao isključivo iz razloga da onemogući predlagateljevo ostvarenje tražbine, onda bi se moglo radi o opasnosti u smislu odredbe čl. 344. st. 1. OZ-a. Osim toga predlagatelj je ustvrdio da protivnik više ne vrši svoju osnovnu djelatnost nakon što je prodao određene nekretnine navedene u prijedlogu i da postoji opravdana bojazan da će ta sredstva isplatiti osnivaču.

Te tvrdnje mogu biti i osnovane, ali je potrebno utvrditi odlučne činjenice i s tim u vezi predložiti dokaze radi utvrđenja tih činjenica. U prijedlogu za osiguranje predlagatelj je iznio tvrdnje da je protivnik osiguranja bio vlasnik nekretnina koje je prodao, ne navodeći kad je to učinio. Da je njegov osnivač strana pravna osoba te da zbog prodaje nekretnina protivnik osiguranja više nema namjeru obavljati djelatnost kao i da postoji opravdana bojazan da će novac na računu isplatiti svom osnivaču. Predložio je kao dokaz zemljišnoknjižne izvratke koje nije dostavio uz prijedlog.

Protivnik osiguranja osporio je navode prijedloga i dostavio potvrdu nadležnog tijela da nema neplaćenih obveza s osnove poreza te da je povećao svoj temeljni kapital za više do deset milijuna kuna.

U postupku osiguranja sud postupi na temelju podnesaka i drugih pismena, a održava ročište kad je to Zakonom određeno ili kad smatra da je održavanje ročišta svrhovito. U konkretnoj situaciji pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da nije svrhovito održati ročište jer činjenični navodi i dokazi koje predlagatelj nije dostavio niti predložio ne upućuju na postojanje pretpostavke postojanja opasnosti da će bez predložene mjere protivnik osiguranja znatno otežati ili spriječiti tako što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

Pravilno je sud odlučio i o troškovima postupka prema odredbi čl. 14. OZ-a i u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Sukladno čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 21. OZ-a riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu 15. svibnja 2017.

Za točnost otpredka
ovlašten službenik

BRANKICA CURMAN

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

PRIMLJENO

29-09-2017

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja bauMax Zagreb d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb, Škorpikova 11, OIB: 09126225915, koje zastupaju punomoćnici odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri, Zagreb, Smičiklasova 18, protiv protivnika osiguranja INPROX Split d.o.o. za trgovinu i usluge, Zagreb, Poljička 5/V OIB: 20710803749, radi osiguranja, odlučujući o zahtjevu INPROX Zagreb Sesvete d.o.o., Zagreb, Poljička 5/V, OIB: 28449669517, za naknadu troškova postupka 19. rujna 2017.

riješio je

Odbija se zahtjev INPROX Zagreb Sesvete d.o.o. (OIB 28449669517) za naknadu troškova postupka od 20. veljače 2017.

Obrazloženje

Predlagatelj osiguranja je 25. siječnja 2017. podnio prijedlog za izdavanje privremene mjere radi osiguranje novčane tražbine prema protivniku osiguranja INPROX Zagreb Sesvete d.o.o. (OIB 28449669517), istaknute u protutužbenom zahtjevu povodom kojeg se postupak pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-221/2016 (parnica spojena radi zajedničkog raspravljanja s parnicom koja se vodi pod poslovnim brojem P-1999/15), radi isplate iznosa od 3.619.389,97 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, zabranom protivniku osiguranja da otuđi nekretnine kojih je vlasnik, a koje su nekretnine upisane u zemljišnoj knjizi koja se vodi kod zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Kaštel Lukšiću, katastarska općina Kaštel Sućurac i to: kčbr. 3873, oranica (površine 30120 m²), kčbr. 3879/2 vinograd (površine 220 m²), kčbr. 3880/2 vinograd (površine 570 m²), kčbr. 3884/1 oranica (površine 3147 m²), kčbr. 3887/2 oranica (površine 78 m²) i kčbr. 3668 pašnjak (površine 268 m²), uz zabilježbu zabrane u zemljišnoj knjizi.

Predmetni je prijedlog za osiguranje sud dostavio punomoćniku naznačenog protivnika osiguranja te je isti 29. veljače 2017. podnio sudu odgovor na prijedlog za određivanje privremene mjere. Osporio je osnovanost prijedloga za određivanje privremene mjere, jer da protivnik osiguranja nije vlasnik nekretnina predloženih kao predmeta

osiguranja. Zatražio je naknadu troškova postupka za sastav podneska po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 45.242,50 kn.

Rješenjem ovog suda od 21. ožujka 2017. predlagatelj je, primjenom odredbe čl. 109. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14), koja se u ovoj pravnoj stvari primjenjuje na odgovarajući način (čl. 21. st.1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16, dalje OZ)), pozvan ispraviti podneseni prijedlog u pogledu oznake protivnika osiguranja, jer je ocijenjeno da je u ovom dijelu predmetni podnesak nerazumljiv obzirom je uvidom u spis poslovnog broja P-1999/15 utvrđeno da je na strani tužitelja-protutuženika društvo INPROX Split d.o.o. (OIB 20710803749), dakle pravna osoba različita od one koju je predlagatelj osiguranja naznačio kao protivnika osiguranja.

Podneskom od 30. ožujka 2017. predlagatelj osiguranja je, postupajući po prethodno navedenom rješenju ovog suda, prijedlog podnesen 25. siječnja 2017. ispravio u pogledu oznake protivnika osiguranja navodeći da je očitom omaškom u pisanju istog pogrešno naznačio. Kao protivnika osiguranja naznačio je društvo INPROX Split d.o.o. (OIB 20710803749).

Obzirom je predlagatelj osiguranja prijedlog za određivanje privremene mjere ispravio na način da je kao protivnika osiguranja naznačio drugu osobu, INPROX Split d.o.o., slijedi da ranije naznačeni protivnik osiguranja (INPROX Zagreb Sesvete d.o.o.) nije stranka ovog postupka u stranačkoj ulozi protivnika osiguranja.

Sukladno odredbi čl. 14. OZ-a, prema shvaćanju ovog suda, pravo na naknadu troškova na teret protivne strane u postupku osiguranja mogu ostvariti isključivo stranke ovog postupka, dakle predlagatelj i protivnik osiguranja.

Kako je društvo INPROX Zagreb Sesvete d.o.o., predlagatelj osiguranja očitom omaškom pogrešno označio kao protivnika osiguranja te je ovu omašku naknadno ispravio, to isti nije stranka ovog postupka te mu u predmetnom postupku osiguranja ne pripada pravo na naknadu troška nastalog po osnovi odvjetničkog zastupanja prilikom podnošenja podnesaka od 20. veljače 2017.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 19. rujna 2017.

Sutkinja:
Tina Šimović, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku 8 dana od primitka prijepisa rješenja. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pisano, putem ovog suda, u tri primjerka.

za točnost otpravka ovlaštenu službenicu
Marija Lukić

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 8
U ZAGREBU
P R I M L J E N O
11-12-2017
poštom — neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba .....

39 Pž-7264/2017-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Branka Šabarić Zovko, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja bauMax Zagreb d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb, Škorpikova 11, OIB 09126225915, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri, Zagreb, Smičiklasova 18, protiv protivnika osiguranja INPROX Split d.o.o. za trgovinu i usluge, Zagreb, Poljička 5/V OIB 20710803749, radi osiguranja, odlučujući o zahtjevu INPROX Zagreb Sesvete d.o.o., Zagreb, Poljička 5/V, OIB 28449669517, za naknadu troškova postupka, odlučujući o žalbi INPROX Zagreb Sesvete d.o.o., Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-34/17 od 19. rujna 2017., 1. prosinca 2017.

riješio je

Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-34/17 od 19. rujna 2017. i rješava:

Nalaže se predlagatelju osiguranja naknaditi Inprox Zagreb Sesvete d.o.o., Zagreb, troškove ovog postupka u iznosu od 45.867,50 kn (četrdesetpettisuća osamstošezdesetsedam kuna i pedeset lipa) u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Pobijanim, u izreci označenim rješenjem, prvostupanjski je sud primjenom odredbe čl. 14. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16, dalje: OZ), odbio zahtjev Inprox Zagreb Sesvete d.o.o. (OIB 28449669517) za naknadu troškova postupka od 20. veljače 2017., s obrazloženjem da isti nije stranka ovog postupka te mu u predmetnom postupku osiguranja ne pripada pravo na naknadu troška nastalog po osnovi odvjetničkog zastupanja prilikom podnošenja podnesaka od 20. veljače 2017.

Protiv ovog rješenja žalbu je izjavio Inprox Zagreb Sesvete d.o.o., Zagreb, kao prvotni protivnik osiguranja, osporavajući navedenu odluku zbog pogrešne primjene materijalnog prava odredbe čl. 14. Ovršnog zakona.

Žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je protivnik osiguranja 20. veljače 2017. podnio sudu odgovor na zaprimljeni prijedlog za osiguranje privremenom mjerom, u kojem je predložio odbiti prijedlog i u kojem je podnio zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 45.242,50 kn.

Stoga predlaže drugostupanjskom sudu preinačiti podredno ukinuti pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, uz zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kn.

Žalba je osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; u daljnjem tekstu: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud odbijanjem zahtjeva za naknadu troškova postupka, pogrešno primijenio materijalno pravo.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je predlagatelj osiguranja 25. siječnja 2017., podnio prijedlog za izdavanje privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine prema protivniku osiguranja Inprox Zagreb Sesvete d.o.o. (OIB 28449669517), istaknute u protutužbenom zahtjevu povodom kojeg se postupak pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-221/2016 (parnica spojena radi zajedničkog raspravljanja s parnicom koja se vodi pod poslovnim brojem P-1999/15), radi isplate iznosa od 3.619.389,97 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, zabranom protivniku osiguranja da otuđi nekretnine kojih je vlasnik.

Predmetni je prijedlog za osiguranje sud dostavio punomoćniku naznačenog protivnika osiguranja te je isti 20. veljače 2017., podnio sudu odgovor na prijedlog za određivanje privremene mjere. Osporio je osnovanost prijedloga za određivanje privremene mjere, jer da protivnik osiguranja nije vlasnik nekretnina predloženih kao predmeta osiguranja. Zatražio je naknadu troškova postupka za sastav podneska po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 45.242,50 kn.

Podneskom od 30. ožujka 2017. predlagatelj osiguranja je, postupajući po rješenju suda, prijedlog podnesen 25. siječnja 2017., ispravio u pogledu oznake protivnika osiguranja navodeći da je očitom omaškom u pisanju istog pogrešno naznačio. Kao protivnika osiguranja naznačio je društvo Inprox Split d.o.o. (OIB 20710803749).

Iz stanja spisa proizlazi da je predlagatelj osiguranja povukao prijedlog za određivanje privremene mjere osiguranja od 25. siječnja 2017., ispravljenog podneskom od 30. ožujka 2017., koje je povlačenje utvrđeno rješenjem suda od 19. rujna 2017.

Dakle, predlagatelj osiguranja odustao je od prijedloga za određivanje prethodne mjere prema protivniku osiguranja Inprox Zagreb Sesvete d.o.o. (OIB 28449669517).

Prvostupanjski sud u obrazloženju svoje odluke navodi da je predlagatelj osiguranja pogrešno protivnika osiguranja, pa Inprox Zagreb Sesvete d.o.o. nije stranka i ne pripada mu pravo na naknadu troška nastalog po osnovi odvjetničkog zastupanja prilikom podnošenja podnesaka od 20. veljače 2017.

Osnovano žalitelj navodi da prvostupanjski sud prilikom određivanja troškova nije pravilno primijenio odredbe ZPP-a i OZ-a koje se odnose na trošak postupka.

Prvostupanjski sud pogrešno primjenjuje odredbe čl. 14. OZ-a.

Sukladno odredbi čl. 21. OZ-a, u ovršnom se postupku i postupku osiguranja na odgovarajući način primjenjuju odredbe ZPP-a.

Prvostupanjski je sud propustio odredbu čl. 14. OZ-a, primijeniti uz odredbu čl. 158. ZPP-a, prema kojoj je tužitelj koji povuče tužbu dužan protivnoj strani nadoknaditi parnične troškove, tuženik je dužan tužitelju naknaditi troškove postupka ako je tužba povučena nakon što je tuženik udovoljio tužbenom zahtjevu.

Svako tko povuče tužbu, odnosno u konkretnom slučaju prijedlog za osiguranje, neovisno o tome zašto je to učinio i je li njegov tužbeni zahtjev bio osnovan (osim ako je povlačenje uslijedilo odmah nakon udovoljavanja zahtjevu tužitelja) mora protivnoj stranci naknaditi troškove. To procesno pravilo nema drugih iznimaka i svaka se stranka izvirgava tom riziku.

Iz stanja spisa ne proizlazi krivnja protivnika osiguranja za nastali trošak, protivnik osiguranja pozvan očitovati se na prijedlog, učinio je to podneskom od 20. veljače 2017., u kojem je odmah zatražio i trošak sastava podneska uvećano za PDV u iznosu od 45.242,50 kn.

Stoga je pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i 158. st. 1. u vezi s odredbom čl. 155. ZPP i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 - Tarife), sud priznao prvotnom protivniku osiguranja trošak sastava podneska – odgovora na prijedlog od 36.194,00 kn (Tbr. 11. t. 1.), i pripadajući PDV 25% u iznosu od 9.048,50 kn (Tbr. 42 Tarife), što ukupno iznosi 45.242,50 kn.

Sud je protivniku osiguranja priznao trošak postupka u iznosu od 7.812,00 kn, koji se trošak odnosi na trošak sastava žalbe uvećano za PDV 25%, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15).

S obzirom da je žalitelj uspio u cijelosti s predmetnom žalbom ima pravo i na trošak sastava žalbe uvećano za PDV 25% u iznosu od 625,00 kn, to mu u konačnici pripada pravo na naknadu u iznosu od 45.867,50 kn.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 21. st. 1. OZ-a, preinačiti prvostupanjsko rješenje kao u izreci ove drugostupanjske odluke.

Zagreb, 1. prosinca 2017.

Sudac

Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost otpisatka – ovlaštenu službenicu

Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

72. St -255/2015-188

REPUBLIKA HRVATSKA

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po stečajnom sucu Nikoli Ribarić, u stečajnom postupku nad dužnikom BauMax Zagreb d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb (Grad Zagreb), Škorpikova 11, OIB: 09126225915, MBS: 080185171, dana 30. studenoga 2017. godine,

r i j e š i o   j e

I Daje se suglasnost stečajnom upravitelju za osnivanje pologa kod Trgovačkog suda u Zagrebu u iznosu od 309.081,81 kuna (tristodevettisućaošamdesetjednakaiošamdesetjednaka) na računu IBAN: HR9223900011300000460, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d., poziv na broj St-255/2015, za stečajne vjerovnike Inprox d.o.o. Sesvete i Inprox d.o.o. Split.

II Daje se suglasnost stečajnom upravitelju za osnivanje pologa kod Trgovačkog suda u Zagrebu u iznosu od 1.500.000,00 kuna (milijunpetstotisućakuna) na računu IBAN: HR9223900011300000460, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d., poziv na broj St-255/2015, radi osiguranja sredstava potrebnih za namirenje predvidivih obveza stečajne mase

O b r a z l o ž e n j e

Nakon završne diobe i zaključenja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom, stečajni upravitelj je predložio, u završnom računu i podnesku od 22.11.2017., osnivanje pologa radi podmirenja predvidivih obveza stečajne mase i osnivanje pologa za stečajne vjerovnike drugog višeg isplatnog reda, u iznosima u kojima bi isti sudjelovali u postotku završne diobe, sve tako dugo dok se pravomoćno ne završe parnice u kojima se utvrđuje osnovanost njihovih prijavljenih tražbina.

Odredbom članka 194. Stečajnog zakona (NN 46/96., 29/99, 129/00, 0 123/03, 82/06, 116/10, 116/10 25/12, 133/12; dalje u tekstu SZ) određeno je kako će iznose odvojene prilikom završne diobe stečajni upravitelj uz suglasnost stečajnog suca, a za račun zainteresiranih osoba, položiti kod suda ili javnog bilježnika.

Temeljem naprijed navedene odredbe stečajni upravitelj je predložio da se deponiraju novčana sredstva za stečajne vjerovnike II višeg isplatnog reda, u iznosima u kojima bi isti sudjelovali u postotku završne diobe, sve tako dugo dok se pravomoćno ne završe parnice u kojima se utvrđuje osnovanost njihovih prijavljenih tražbina. Slijedom navedenoga odlučeno je kao pod točkom I izreke rješenja.

Kako je stečajni upravitelj dužan osigurati sredstava potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, te kako dužnik još uvijek vodi parnice radi kojih mogu nastati troškovi koji se namiruju kao obveze stečajne mase stečajni je sudac prihvatio prijedlog stečajnog upravitelja o osnivanju pologa za namirenje predvidivih obveza stečajne

mase u iznosu od 1.500.000,00 kuna, temeljem članka 87.a Stečajnog zakona. Slijedom navedenoga odlučeno je kao pod točkom II izreke rješenja.

Zagreb, 30. studenoga 2017.

Stečajni sudac:
Nikola Ribarić v.r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik:
Jadranka Zelić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se uložiti žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana. Žalba se ulaže putem ovog suda u 2 primjerka.